

Lov om Biveienes Standsættelse og Vedligeholdelse; der er det erkjendt af Indenrigsministeriet, at man kun havde Regler om de offentlige Biveies Vedligeholdelse og Standsættelse. Jeg finder det saaledes klart, at der endnu mangler Bestemmelser om Standsættelsen og Vedligeholdelsen af de Veie der, uden at være private, i den Forstand, som de der omhandles i de nu foreliggende Lovforslag, dog ere private, forsaavidt de ikke ere optagne paa Biveis Regulativet. Det er en Mangel ved Lovgivningen, som man maa ønske afhjælpen, og jeg henstiller derfor til den høitærede Indenrigsminister, om han ikke i den kommende Tid vil søge at afhjælpe dette Savn. Det blev vel yttret af et Medlem her i Thinget, som vi idag savne (Talviser), og som har Sæde i Kjøbenhavns Amtsraad, at Amtsraadet vilde være istand til at afhjælpe dette Savn. Det troer jeg ogsaa, men det er ikke overalt, hvor dette vil være Tilfældet i lige høj Grad. Menkelte Amter, der er Biveisæfnet ordnet saaledes, at Amtsraadet har taget det umiddelbart i sin Haand, som Ex. Ma. Roestilde og Holbæk Amter; der er i disse for Biveiene ansat særlige Veitinspecteurer. Til at afhjælpe det Savn, der føles næst op med Hensyn til Veie af den omtalte Art, er der af Roestilde Amtsraad indført to Classer af Biveie, nemlig Biveie, som efter Sogneforstanderskabets Indstilling ere optagne paa Regulativet, og saadanne Biveie, som ikke i den Forstand ere optagne paa Arbeidsregulativet, at de ere underkastede samme Behandling som Regulativveiene, men som der gives en mindre omhyggelig Behandling, som altsaa ikke, saaledes som for Regulativveiene er fastsat, undergaae en Hovedreparation hvert tredje Aar, men kun hvert tiende Aar, og saaledes i flere Henseender ere undergivne forskjellige Regler. Paa den Maade troer jeg rigtigt, at, hvor Amtsraadet har en saadan større Indflydelse paa Biveiene, vil det kunne afhjælpe disse Mangler, men hvor det ikke har en saadan Indflydelse paa Biveiene, som ved Indenrigsministeriets Sanction er indrømmet for disse Amters Vedkommende, vil det være vanskeligere. Jeg kan derfor ikke andet end gjentage, at jeg troer, der er Trang til en saadan Lov.

Formanden: Jeg vil dog gjøre den Bemærkning, at jeg har tilladt det ærede Medlem at fortsætte, fordi det vel kan være tvivlsomt, hvorvidt det saadant Foredrag henhører under denne Behandling eller ikke, og fordi flere ærede Medlemmer syntes at være af en modsat Mening af dem Formanden hælber til; men jeg vil dog henstille til ærede Medlemmer, om det er hensigtsmæssigt at fortsætte Forhandlingerne for vidtløftigt angaaende dette Spørgsmaal.

Behmann: Da efter min Overbeviisning Bestemmelsen i § 7 er bygget paa et urigtigt Princip, et Princip, der i dets videre Udvikling støttet paa Marsagernes Lighed kan blive meget fordervelig for den vigtige Amtsraadsinstitution, tager jeg at stemme imod Lovforslaget. Jeg skal ikke i den Henseende påberaabe mig som Autoritet det af den nuværende høitærede Indenrigsminister forelagte Lovudkast; thi deels er det muligt, at han mere har forefundet det end selv udarbejdet det, og deels, at de Forhandlinger, der have fundet Sted andetseds, have forandret hans Mening, men jeg skal anføre, hvad han yttrede her i Landstinget under denne Sags anden Behandling. Naar han sagde, at man vilde benytte Amtsraadsmedlemmerne til Forretninger, der ikke vedkomme dem som Amtsraadsmedlemmer, og naar han videre sagde, at det vilde være rigtigt at lade disse Sager, i alt Fald i anden Instans, henvises til Landvæsencommissioenerne, saa er det accurat det, hvorfor jeg har talt, og hvorimod den ærede Minister idag har gjort en særdeles alvorlig Indvending. Jeg kan imidlertid ikke frasælbe min Mening, og jeg vil derfor stemme imod Loven.

Indenrigsministeren: Det er dog aldeles urigtigt, at jeg har talt derimod, jeg har kun sagt, at det var urigtigt at sige, at det var Forretninger, som saae aldeles uden for Amtsraadets Virkefæde, samt at det ligeledes var Forretninger, som egentlig ikke hørte under Landvæsencommissioenerne, og at man derfor maatte gjøre et Brud paa Principet, i hvilken Retning man end gik. Det Spørgsmaal, hvorom den ærede første Taler